

Med dragen pistol

Beretning af J.K.

Mens jeg var tolder i Gedser i 70'erne skete det ca. to gange om året, at folk flygtede fra de østtyske færger og søgte tilflugt i toldbygningen. Det var om natten, og de søgte til toldbygningen, fordi det var den eneste bygning på området med lys.

Det var både besætningsmedlemmer og blinde passagerer fra Warnemünde- færgerne.

En voldsom episode hændte en nat, hvor midnatsfærgen lige er ved at lægge fra. I det øjeblik springer et besætningsmedlem, - han var vist styrmand, fra borde, løber hen ad jernbanesporene og over den store plads og ind i toldbygningen. Straks han er inde i bygningen, stiller han sig med spredte ben og hænder med ansigtet op mod væggen og beder om asyl. Vi to, der var på vagt den nat, ser, at der kommer to andre løbende efter ham ned over pladsen, så hurtigt griber vi ham og trækker ham ind i toldkontrollør- kontoret og gemmer ham under en bænk. I mellemtiden er de to forfølgere, hvoraf den ene er skibets kaptajn, nået ind i bygningen. De råber op og vil have manden, men vi forklarer på det bestemteste, at "Niemand ist hier". Kaptajnen fægter med en lille håndpistol, så til sidst beslutter vi at tilkalde fremmedpolitiet, der har til huse lige over for os. Den vagthavende får gemytterne dæmpet hos de to østtyske søfolk ved at fortælle, at episoden vil blive indberettet til den østtyske ambassade, hvad den også bliver. Ved morgenfærgens ankomst er kaptajnen ikke med, og vi så ham ikke siden.

Flygtningen bliver overgivet til fremmedpolitiet, forhørt og derefter sendt til Vesttyskland med Travemündefærgen kl. 8 næste morgen.

Den mest fantastiske flygtning, jeg mødte som tolder i Gedser, var en mand, der havde været fire dage under vejs fra langt nede i Østtyskland. Han var kommet over med færgen og det var besætningsmedlemmer herfra, der fulgte ham over til os. Han var et højst mærkværdigt syn: Inderst var han smurt ind i vaseline, over det var han smurt i noget olie og der ud over i kulstøv. Han havde sort skiundertøj på og en sort tætsluttende kedeldragt. På hovedet havde han en fyrbøderhue og han var helt sort i ansigtet. Han var flygtet under togvogne gennem Tyskland spændt fast i nogle stropper. I Warnemünde undgår han på mirakuløs vis at blive opdaget, - her tjekkede man togene med hunde og ved at køre togvognene gennem et dybt bassin fyldt af vand. Da han kommer om bord på færgen, er han så udmattet, at han må slippe sit greb, falder ned på dækket og ruller ud fra vognen. Han er opdaget - men heldigvis er færgen den danske "Danmark". Jeg glemmer ham aldrig - hans øjne var så store som tekopper af træthed.